

Barabás Miklós: Zrínyi Miklós

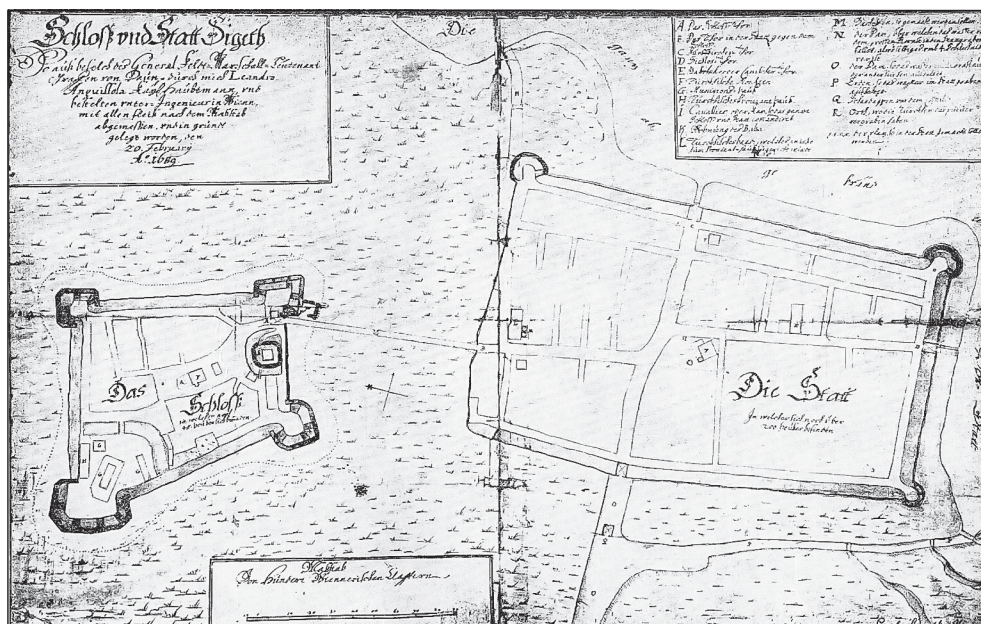
(1842)

Istenem, hát nincs, aki győzne
 földrésznyi gyalogság ostromával.
 Lakótornyom láng nyalja körbe,
 kosoktól omlik a keleti várfal,

s a hű emberfő, halálra érve,
 tüzes földre hull, mint az alma –
 Nyíljon meg nekünk egeid fénye,
 adj, Uram, jelet a végső rohamra!

Kihunyini ne hagyj hitem őrlángját,
 a kő már pergamen, veszve a gát.
 Ha sírboltnyi eged is roskad ma rám,

erős lesz lelkem, mert Te vagy a bástya –
 Kitörni kell, nem csapdába zárva
 csikaszként pusztulni, árulók vasán.

Leandro Anguissola térképe 1689-ből